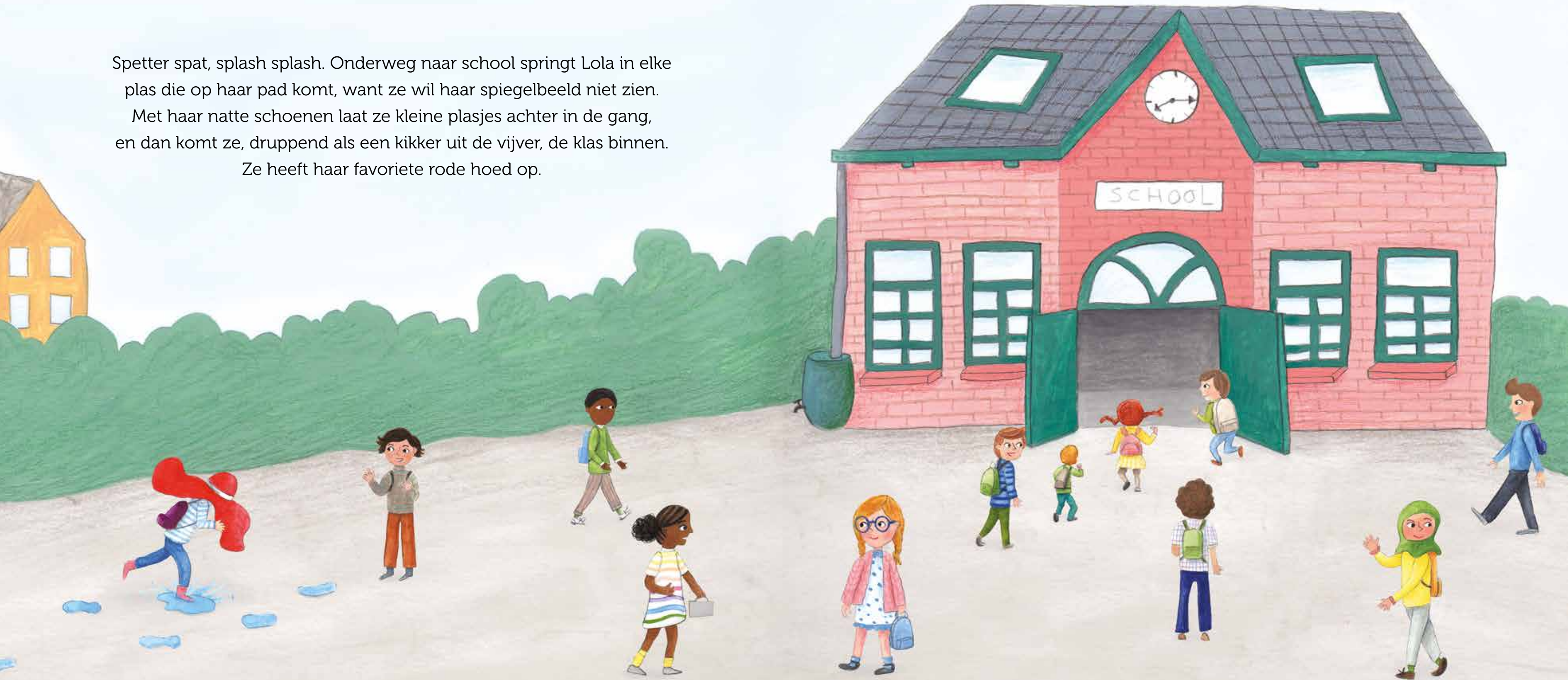

Spetter spat, splash splash. Onderweg naar school springt Lola in elke plas die op haar pad komt, want ze wil haar spiegelbeeld niet zien.

Met haar natte schoenen laat ze kleine plasjes achter in de gang, en dan komt ze, druppend als een kikker uit de vijver, de klas binnen.

Ze heeft haar favoriete rode hoed op.

De hoed is groter dan een paraplu en verbergt Lola's hele gezicht.
Hij is zo groot dat hij niet eens door de deuropening past.
Gelukkig staat er steeds een klasgenootje klaar om Lola
en haar hoed door de deur te helpen. *Roodhoedje*,
dat is de bijnaam die ze van haar vrienden heeft gekregen.

Juf Sung vraagt vaak: 'Lieverd, hoe kun je zien waar je loopt
met die hoed?' En: 'Waarom verstop je je? Ik zou zo graag je
gezichtje zien.' Of ze zegt: 'Pas op dat je nergens tegen loopt, Lola!'

En soms botst Lola tegen een stoel of een tafel, maar
dan helpt de hoed gelukkig om haar rode wangen
te verstoppen. Haar hoed werkt als een extragroot
knuffeldekken, perfect om onder te schuilen.